

Sport Psychology Studies

Sport Sciences Research Institute of Iran

Monthly Journal of Sport Psychology Studies

Fall 2023/ Vol. 12/ No. 45/ Pages 87-106

Psychometric Properties of the Persian Version of the Coaching Life Skills Questionnaire in Sport

Mahtab Arabi¹ , Leila Hamrah²

1. Assistant Professor of physical education Department. Islamic Azad University. Tehran. Iran
2. Master of Physical Education, North Tehran Azad University, Tehran, Iran

Received: 09/07/2023

Accepted: 13/11/2023

Arabi, M; & Hamrah, L. (2023). Psychometric Properties of the Persian Version of the Coaching Life Skills Questionnaire in Sport. *Sport Psychology Studies*, 12(45), 87-106. In Persian. DOI: 10.22089/SPSYJ.2023.13114.2325

Abstract

Researchers have supported coaches to intentionally teach life skills to their athletes due to their developmental benefits. The purpose of this study was to develop and provide preliminary evidence of validity and reliability to measure the intentionality of coaches in their approaches to teaching life skills through sports. The present study is a cross-sectional, applied research of tool development, which was field-based in terms of data collection method and non-experimental in terms of controlling the variables. For this purpose, 370 sports coaches in Tehran, including 136 men and 234 women, with an average age of 26 to 30 years, the education level from post-graduate up to doctorate, and three international coaching degrees, completed the questionnaire. After the translation-re-translation technique and verification of the face validity of the questionnaire by three experts, the initial review of the questionnaire was done to fix minor problems. In order to determine the validity of the factor structure of the questionnaire, confirmatory factor analysis based on the structural equation model, internal consistency of the questionnaire and Cronbach's alpha coefficient were applied. The questionnaire reliability was measured through the correlation coefficient using test-retest. The results showed that the questionnaire of coaching life skills in sports was confirmed. Moreover, the questionnaire had the indicators of absolute fit, internal consistency and acceptable stability, which indicated good validity and reliability. The findings showed that the selected indicators for measuring the components of life skills by coaches in sports have good validity and can well measure the life skills of coaching in sports.

Keywords: Coaches; Development of Athletes; Psychometric Properties; Scale Development

* Corresponding Author: Mahtab Arabi, Tel: 09129308581, E-mail: arabi.mahtab@yahoo.com
<https://orcid.org/0000-0001-8464-8055>

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Extended Abstract

Background and Purpose

Background and Aims: A scale to measure the amount of life skills training by coaches through sports was not created and validated (Camiré et al. 2021). The research showed that the life skills coaching questionnaire in sports is a useful scale for researchers interested in investigating the levels of purposefulness in the training of life skills coaches through sports. According to the review of internal researches, no research has been found that deals with the validity of the life skills tool in educators. Hence, one of the problems the researcher faced to measure the level of life skills is a reliable tool to evaluate coaches' life skills questionnaire. The present study aimed to investigate the psychometric characteristics (validity and reliability) of the Persian version of the life skills training questionnaire by sports coaches. It tends to answer whether the Persian translation of the aforementioned questionnaire has sufficient validity and reliability among Iranian coaches.

Materials and Methods

The research statistical population included all sports coaches from team and individual sports in Tehran. The statistical sample of the present study comprised 370 sports coaches. They were selected through simple random sampling method. A checklist was used to collect information, which included age, gender, sport field, coaching level, and coaching experience. In this research, the questionnaire of life skills training developed by Camiré et al. (2021) was used. It consisted of 36 questions and five factors of sports field structure (16 items), preparing a positive sports atmosphere (14 items), life skills (five items), practicing life skills (four items), transferring life skills (five items), skill transfer practice (nine items), life skills transfer (nine items) and life skills transfer

practice (six items). It is scored on a five-point Likert scale from one (very little) to five (very much). Therefore, the scores can be ranged between zero and 100. Besides, the results of the researchers' research showed that the validity and capability of the questionnaire of life skills in sports has a factor structure and internal consistency (Camiré et al., 2021). First, the questionnaire was translated by the researchers. Then, it was translated into the original language by three English language specialists without with no access to the original questionnaire. After translating the Persian text into Latin, the original questionnaire was examined with the translated one. The prepared version was distributed in a preliminary study in a small community (10 trainers). At this stage, the clarity of each item and the responses were evaluated and the distribution and collection of questionnaires were done in the same way.

Findings

The present study showed that the life skills factor has the lowest reliability coefficients. Such life skills practice, life skills transfer factor and skill transfer practice have good validity coefficients, as well as the subscale of structure and facilitation of positive sports atmosphere has good validity coefficients. In the first-order confirmatory factor analysis, the relationship of the factor or factors (hidden variables) with the items (observable variables) is measured. In this method, no relationship between hidden variables is investigated. This type of measurement model is simply to ensure that the latent variables are correctly measured. In the first-order confirmatory factor analysis, the relationship of one factor with several items or multiple factors with several items can be examined. In addition, according to the obtained results, the value of factor loadings of obvious variables was greater than the cut-off point of 0.5,

Cronbach's alpha coefficient, combined reliability and average variance extracted in all cases were greater than 0.7 and 0.5, respectively, showing confidence in a corresponding structure. Therefore, it can be noted that the questions developed to create a variable structure and facilitate a positive sports atmosphere are related to that structure in all cases. In second-order confirmatory factor analysis, in addition to examining the relationship between observable variables and hidden variables, the relationship between hidden variables and their main structure is also examined. Based on the obtained results, the value of factor loadings of obvious variables (0.971-0.537) was greater than the

cut-off point of 0.5, as well as Cronbach's alpha coefficient, composite reliability and average variance extracted in all cases were greater than 0.7 and 5, respectively showing confidence in the relevant structure. Therefore, it can be mentioned that the questions designed for the variable structure of life skills coaching in sports are related to that structure in all cases. The results of confirmatory factor analysis indicated that the research questionnaire has an acceptable and appropriate factorial validity. Overall, the results of this study showed that the Persian questionnaire tool of coaching life skills in sports can be used as a standard tool for coaches.

Table 1. Indicators of confirmatory factor analysis

Fit indicators	χ^2/DF	CFI	TLI	PGFI	PNFI	RMSEA
Observed value	1/68	0/94	0/92	0/85	0/87	0/05
Acceptable amount	Less than 3	Greater than 0.9	Greater than 0.9	Greater than 0.6	Greater than 0.6	Less than 0.1
Result	Acceptance	Acceptance	Acceptance	Acceptance	Acceptance	Acceptance

Conclusion: Concepts of measurement from a measurement perspective, the development and validation of the Life Skills Coaching in Sport Questionnaire contributes to the literature by providing researchers with a scale that they can use to measure the extent to which coaches teach life skills through sport. Therefore, researchers can now develop a coach-specific scale. The researchers could potentially use the Sports Coaching Life Skills Questionnaire to examine the relationship between coaches' life skills teaching approaches and athletes' life skills outcomes. Such research will be a step forward in testing the fourth hypothesis in the research of Holt et al., (2017). This model states that a combination of implicit/explicit life skills teaching approaches produces more favorable developmental outcomes than implicit approaches alone.

Keywords: Coaches; Confirmatory Factor analysis; Psychometric Properties; Scale Development.

Article Message

The Coaching Life Skills in Sports Questionnaire provides researchers with a scale consistent with current conceptualizations of how coaches teach life skills through sports (Wise et al., 2014). Researchers could use the Coaching Life Skills in Sports Questionnaire in future studies to determine the extent to which coaches in youth sports contexts use a combination of implicit and explicit coaching approaches to teach life skills, recognizing that coaches already have difficulties in consistently using these strategies. (Bean et al., 2017).

References

1. Bean, C., & Forneris, T. (). Is life skill development a by-product of sport participation? Perceptions of youth sport coaches. *Journal of Applied Sport Psychology*.2017;29(2), 234–250.<http://doi.org/10.1080/10413200.2016.1231723>.

2. Camiré, M., Turgeon, S., Kramers, S., Rathwell, S., Bean, C., Sabourin, C., & Pierce, S. (2021). Development and initial validation of the coaching life skills in sport questionnaire. *Psychology of Sport and Exercise*, 53, 101845.
3. Cronin, L. D., & Allen, J. Development and initial validation of the Life Skills Scale for Sport. *Psychology of Sport and Exercise*. 2017; 28, 105–119.
<http://doi.org/10.1016/j.psychsport.2016.11.001>.
4. Holt, N. L., Neely, K. C., Slater, L. G., Camiré, M., Côté, J., Fraser-Thomas, J., MacDonald, D., Strachan, L., & Tamminen, K. A. A grounded theory of positive youth development through sport based on results from a qualitative meta-study. *International Review of Sport and Exercise Psychology*. 2017; 10(1), 1–49.
<http://doi.org/10.1080/1750984X.2016.1180704>.

مطالعات روانشناسی ورزشی

پژوهشگاه تربیت بدنی

فصلنامه مطالعات روانشناسی ورزش

پاییز ۱۴۰۲، دوره ۱۲، شماره ۴۵، صفحه‌های ۱۰۶-۸۷

ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش

مهتاب عربی^{۱*}، لیلی همراه^۲

۱. استادیار گروه تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی. تهران. ایران (نویسنده مسئول)

۲. کارشناسی ارشد، کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه آزاد تهران شمال، تهران، ایران

Arabi, M; & Hamrah, L. (2023). Psychometric Properties of the Persian Version of the Coaching Life Skills Questionnaire in Sport. *Sport Psychology Studies*, 12(45), 87-106. In Persian. DOI: 10.22089/SPSYJ.2023.13114.2325

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۴/۱۸

پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۲۲

چکیده

محققان از مریبان حمایت کرده‌اند که با توجه به مزایای رشدی که دارند، مهارت‌های زندگی را به‌عمد به ورزشکاران خود آموزش دهند. هدف این تحقیق، توسعه و ارائه شواهد اولیه از روایی و پایایی سنجش میزان عمدی مریبان در رویکردهای خود برای آموزش مهارت‌های زندگی از طریق ورزش بود. پژوهش حاضر از جمله پژوهش‌های کاربردی و مقطعی توسعه ابزار محسوب می‌شود که به لحاظ نحوه گردآوری اطلاعات، میدانی و از نظر کنترل متغیرها، غیرآزمایشی بود؛ بر این اساس، ۳۷۰ نفر از مریبان ورزشی شهر تهران که به تفکیک ۱۳۶ مرد و ۲۳۴ زن با میانگین سنی ۲۶ تا ۳۰ سال، با تحصیلات کاردانی تا دکتری و با درجه مربیگری سه تا بین‌المللی بودند، به تکمیل پرسش‌نامه پرداختند. بعد از تکنیک ترجمه-بازترجمه و تأیید روایی صوری پرسش‌نامه توسط سه متخصص، بررسی اولیه پرسش‌نامه برای رفع اشکالات جزئی انجام شد. به‌منظور تعیین روایی سازه‌ی عاملی پرسش‌نامه از تحلیل عاملی تأییدی مبتنی بر مدل معادلات ساختاری، همسانی درونی پرسش‌نامه، از ضریب آلفای کرونباخ و ثبات آن از ضریب همبستگی با استفاده از آزمون-بازآزمون استفاده شد. نتایج نشان داد که پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش تأیید شد. همچنین پرسش‌نامه از شاخص‌های برازندگی مطلق، همسانی درونی و ثبات قابل‌قبولی برخوردار بود که بیانگر روایی و پایایی مطلوبی بود. براساس نتایج، معرف‌های انتخاب‌شده برای سنجش مؤلفه‌های مهارت‌های زندگی توسط مریبان در ورزش از روایی مطلوبی برخوردار هستند و به‌خوبی می‌توانند مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش را بسنجند.

واژگان کلیدی: مریبان، رشد ورزشکاران، ویژگی‌های روان‌سنجی، توسعه مقیاس.

* Corresponding author: Mahtab Arabi, Tel: 09129308581, E-mail: arabi.mahtab@yahoo.com

<https://orcid.org/0000-0001-8464-8055>

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

مقدمه

بسیاری از کشورها، ورزش فعالیت بسیار محبوبی است که به جوانان اجازه می‌دهد هم‌زمان با یادگیری مهارت‌های زندگی، از نظر بدنی فعال باشند (هولت^۱، ۲۰۱۶) و حرفه مربیگری فرایند رفتاری است که در آن مربی بر ورزشکاران تأثیر می‌گذارد تا واکنش مدنظر آنان انجام گیرد. در واقع مربیگری بیش از دستورات مربی به ورزشکار است و ویژگی‌های موقعیتی متعددی را در بر می‌گیرد؛ تا آنجا که مربی باید بداند به هر ورزشکار چه موارد ویژه‌ای را بگوید. (کولاریک^۲، ۲۰۰۴). این مربیان هستند که می‌توانند با استفاده از دانش و تجربه خود موجب توسعه عملکرد ورزشکاران و در نهایت تیم شوند (منظمی و همکاران، ۲۰۱۳)؛ بنابراین مربیان رکن اساسی در موفقیت ورزشکاران هستند. مربیان علاوه بر دانش و تجربه باید از مهارت زندگی کافی برخوردار باشند. داشتن مهارت زندگی منجر به کاهش آسیب‌های فردی و اجتماعی مربیان و افزایش اعتمادبه‌نفس، بهبود رفتار اجتماعی می‌شود. آموزش مهارت‌های زندگی می‌تواند توانمندی افراد را برای مقابله موفق با چالش‌های زندگی افزایش دهد؛ عزت‌نفس آن‌ها را افزایش دهد و به آن‌ها یاد دهد که چگونه بتوانند خشم خود را مهار کرده و برای برخورد با ناکامی‌ها روش درستی را اتخاذ کنند (ناستازیا^۳، ۱۹۹۸). مهارت‌های زندگی به‌عنوان مهارت‌های شناختی (مثلاً تصمیم‌گیری مؤثر، تعیین اهداف) و رفتاری (مثلاً برقراری ارتباط مؤثر، نشان دادن رهبری) تعریف می‌شوند که افراد را قادر می‌سازد در محیط‌های مختلفی که در آن زندگی می‌کنند، مانند مدرسه، خانه، در محل کار و در جامعه موفق شوند (دانش^۴ و همکاران، ۲۰۰۴). گولد و کارسون^۵ (۲۰۰۸) معتقد هستند مهارت‌هایی که در ورزش آموخته می‌شود یا به سطح تبحر می‌رسد، به‌عنوان مهارت زندگی تلقی می‌شود و باید آن را در زمینه‌هایی فراتر از ورزش استفاده کرد و پییرس^۶ و همکاران (۲۰۱۷) انتقال مهارت‌های زندگی را فرایندی تعریف کردند که در آن فرد یک مهارت را در ورزش یاد می‌گیرد، اصلاح می‌کند و سپس از طریق استفاده از مهارت در یک یا چند زمینه فراتر از ورزش، تغییرات شخصی را تجربه می‌کند.

دلایل مختلفی وجود دارد که چرا ورزش زمینه مناسبی برای آموزش مهارت‌های زندگی است: اول، یک شباهت بین برتری عملکرد در ورزش و تعالی شخصی در زندگی و یک شباهت آشکار بین مهارت‌های ذهنی موردنیاز برای عملکرد موفق در ورزش و حوزه‌های غیرورزشی وجود دارد (دانش^۷ و همکاران، ۲۰۰۵)؛ دوم، بسیاری از مهارت‌های آموخته‌شده در ورزش به سایر حوزه‌های زندگی انتقال‌یافتنی است. این مهارت‌ها عبارت‌اند از: توانایی انجام فعالیت در شرایط فشار برای حل مشکلات به‌منظور رسیدن به ضرب‌الاجل‌ها یا چالش‌ها، تعیین اهداف، برقراری ارتباط، مدیریت موفقیت و شکست، کار با یک تیم و درون یک سیستم و دریافت بازخورد و منفعت از آن؛ سوم، بیشتر جوانان با ورزش آشنا هستند؛ زیرا فعالیت فراگیر در کل جامعه ماست؛ چهارم، ورزش زمینه‌ای است که بر آموزش و عملکرد، دقیقاً مانند مدرسه و کار تأکید دارد (دانش و همکاران، ۱۹۹۲)؛ پنجم، مهارت‌های ورزشی و مهارت‌های زندگی به همان روش، از طریق نمایش، مدل‌سازی و تمرین یاد گرفته می‌شوند (کامیرا^۸ و همکاران، ۲۰۲۱)؛ ششم، ورزش عامل مهمی در رشد عزت‌نفس و درک شایستگی نوجوانان است (دانش و همکاران، ۱۹۹۲). علاوه بر این، ورزش می‌تواند موفقیت موفقیت‌آمیز و رضایت‌بخشی را فراهم کند؛ زیرا اهداف در ورزش معمولاً ملموس و کوتاه‌مدت است؛ بنابراین ورزش می‌تواند ارزش موفقیت در تعیین و دستیابی به اهداف را به افراد القا کند (دانش و همکاران، ۲۰۰۴).

زمینه‌های ورزشی که جوانان از نظر فیزیکی و روانی احساس امنیت می‌کنند، با فراگیری مهارت‌های زندگی مرتبط هستند (هولت^۹ و همکاران، ۲۰۱۷). پژوهشگران چندین توضیح برای این مشارکت ارائه کرده‌اند؛ بسیاری از آن‌ها به‌طور مستقیم مربی را به‌عنوان کاتالیزور حیاتی که مشارکت ورزش جوانان را با توسعه مهارت‌های زندگی مرتبط می‌کند، قرار می‌دهند؛ اول، با توجه به ویژگی‌های ذاتی مهارت‌سازی ورزش جوانان (کامیره^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۵)، مربیان می‌توانند از نقش خود به‌عنوان ارائه‌دهندگان خط مقدم تجربیات ورزشی برای آموزش نه‌تنها مهارت‌های ورزشی، بلکه مهارت‌های زندگی نیز استفاده کنند (بین^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۶)؛ دوم، مشارکت در

7. Danish
8. Camiré
9. Holt
10. Camiré
11. Bean

1. Holt
2. Kolaric
3. Nastasi
4. Danish
5. Gould & Carson
6. Pierce

بپردازند. برای اینکه این نوع پژوهش‌ها به‌صورت تجربی حمایت شود، به ابزارهای معتبر و قابل‌اعتمادی نیاز است که بتواند میزان آموزش‌دادن مهارت‌های زندگی به مربیان ورزش جوانان را به‌طور عمدی یا غیرعمدی، از طریق ورزش اندازه‌گیری کند. در حال حاضر، در توسعه مهارت‌های زندگی از طریق ادبیات ورزشی، مقیاس‌هایی وجود دارد که به ورزشکاران اجازه می‌دهد تا توسعه مهارت‌های زندگی (کرونین^۵ و همکاران، ۲۰۱۷) و تجربیات انتقال مهارت‌های زندگی خود را گزارش دهند (وایز^۶ و همکاران، ۲۰۱۴).

با توجه به اینکه هیچ مقیاسی برای اندازه‌گیری میزان آموزش مهارت‌های زندگی توسط مربیان از طریق ورزش ایجاد و تأیید نشده بود، کامیره^۷ و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهشی به بررسی توسعه و اعتبارسنجی اولیه پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری^۸ در ورزش پرداختند. نتایج تحقیق نشان داد که پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش، مقیاسی مفید برای محققان علاقه‌مند به بررسی سطوح هدفمندی در آموزش مربیان از مهارت‌های زندگی از طریق ورزش است. مقیاس این پرسش‌نامه، متشکل از ۳۶ آیتم و در شش عامل سازمان‌دهی شده است که منعکس‌کننده پنج سطح است: ۱. ساختار زمینه ورزش (۱۶ مورد)، ۲. تسهیل جو ورزشی مثبت (۱۴ مورد)، ۳. مهارت‌های زندگی (۵ مورد)، ۴. تمرین مهارت‌های زندگی (۹ مورد)، ۵. انتقال مهارت‌های زندگی (۹ مورد) و ۶. تمرین انتقال مهارت‌های زندگی (۶ مورد)؛ به‌عنوان مثال، در سطح یک، یک معیار مهم برای مربیان، تنظیم قوانین برای ساختار بافت ورزشی است؛ بنابراین یک مورد در اولین عامل مقیاس اولیه این بود: «قوانینی را برای ورزشکاران تنظیم کنید تا رفتار محترمانه از خود نشان دهند». بسیاری از آیتم‌ها هدفمند طراحی شده‌اند تا از نظر مفهومی مشابه باشند و به ایجاد راه حل بهینه برای مقیاس نهایی پس از فرایند اعتبارسنجی کمک کنند. به‌طور خاص، شروع با تعداد زیادی از آیتم‌ها ما را قادر ساخت تا مواردی را که ساختار مودنظر خود را به بهترین شکل اندازه‌گیری می‌کردند (یعنی عامل) شناسایی و حفظ کنیم؛ به‌عنوان مثال، در ساختار عامل زمینه ورزش، «فعالیت‌ها را سرگرم‌کننده کنید» و «فعالیت‌ها را جذاب کنید» از نظر مفهومی موارد مشابه بودند. (کامیره و همکاران، ۲۰۲۱).

ورزش جوانان اساساً تلاش اجتماعی است که از طریق آن مربیان می‌توانند به جوانان کمک کنند تا سرمایه اجتماعی خود را بسازند و مهارت‌های زندگی را بیاموزند/تقویت کنند؛ مثلاً با آموزش نحوه تعامل مؤثر با هم‌تیمی‌ها، حریفان و داوران (ون بوئکل^۱ و همکاران، ۲۰۱۶)؛ سوم، مربیان به دلیل زمان چشمگیری که در طول ورزش (مثلاً تمرینات، بازی‌ها) و در مکان‌ها (مانند رختکن، اتوبوس تیمی) با جوانان می‌گذرانند، در موقعیت ایده‌آلی قرار دارند تا تأثیر مثبت بر جوانان با موقعیت‌های خانوادگی/اجتماعی خوب (یعنی منبع مکمل) یا تأثیر ضعیف (منبع جبرانی) داشته باشند (باورز^۲ و همکاران، ۲۰۱۴)؛ بنابراین مربیان پتانسیل زیادی در گسترش تلاش‌های والدین، معلمان و رهبران جامعه در پرورش مهارت‌های زندگی در جوانان دارند (کامیره و همکاران، ۲۰۱۵).

تورنیج^۳ و همکاران (۲۰۱۴) برای توضیح اینکه چگونه مربیان می‌توانند مهارت‌های زندگی را آموزش دهند و انتقال را ارتقا دهند، درباره رویکرد ضمنی و رویکرد صریح بحث کردند. رویکرد ضمنی به مربیانی اشاره دارد که به‌عمد استراتژی‌های آموزش مهارت‌های زندگی را برنامه‌ریزی نمی‌کنند؛ بلکه آن‌ها بر آموزش مهارت‌های ورزشی تمرکز می‌کنند؛ یعنی ورزشکاران ممکن است مهارت‌های زندگی را یاد بگیرند یا نگیرند و آن‌ها را به زمانی که در معرض نیازهای اجتماعی و رقابتی ورزش قرار می‌گیرند، انتقال دهند. رویکرد صریح به مربیانی اشاره دارد که به‌عمد استراتژی‌های آموزش مهارت‌های زندگی را برنامه‌ریزی می‌کنند تا فرصت‌هایی را برای جوانان برای بحث و تمرین مهارت‌های زندگی در داخل و خارج از ورزش فراهم کنند (تورنیج و همکاران، ۲۰۱۴). گفته می‌شود مربیانی که به‌صراحت مهارت‌های زندگی و انتقال آن‌ها را آموزش می‌دهند، با اشاره به مهارت‌های زندگی ورزشکاران و زمینه‌هایی که می‌توان چنین مهارت‌های زندگی را در آن‌ها منتقل کرد، آگاهی و اعتمادبه‌نفس را افزایش می‌دهد (پیرس^۴ و همکاران، ۲۰۱۷).

با حرکت رو به جلو، براساس این اصل نظری، زمانی که مربیان رویکردهای آموزشی ضمنی و صریح مهارت‌های زندگی را ترکیب می‌کنند، نتایج رشد مثبت بیشتری برای جوانان پیش‌بینی می‌شود. آنگاه لازم است تا پژوهش‌های تجربی بررسی شود تا مشخص شود که مربیان ورزش جوانان چگونه به توسعه و انتقال مهارت‌های زندگی

5. Cronin
6. Weiss
7. Camiré
8. Coaching Life Skills in Sport Questionnaire

1. Van Boekel
2. Bowers
3. Turnnidge
4. Pierce

با توجه به اینکه جامعه پژوهش در این حوزه مریمان است، امید است نتایج این پژوهش راهگشای مناسی برای شناخت مهارت‌های زندگی توسط مریمان باشد. بنابر مطالب مطرح‌شده، پژوهش حاضر با هدف بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی (روایی و پایایی) نسخه فارسی پرسش‌نامه آموزش مهارت‌های زندگی توسط مریمان ورزشی و در پی پاسخ به این سؤال انجام شده است که آیا ترجمه فارسی پرسش‌نامه مذکور در بین مریمان ایرانی از روایی و پایایی مناسی برخوردار است؟ تمامی پرسش‌نامه‌های توزیع‌شده در بخش کمی تحقیق براساس رضایت آگاهانه مشارکت‌کنندگان، در اختیار آن‌ها قرار گرفت. همچنین به مشارکت‌کنندگان تحقیق این اطمینان داده شد که نظرات آن‌ها در پاسخ به پرسش‌نامه به‌امانت نزد محقق باقی می‌ماند. مشارکت‌کننده‌ها آزاد بودند که در صورت تمایل از پرکردن پرسش‌نامه انصراف دهند.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش

پژوهش حاضر از جمله پژوهش‌های کاربردی و توسعه ابزار محسوب می‌شود که به‌لحاظ نحوه گردآوری اطلاعات، میدانی و از نظر کنترل متغیرها، غیرآزمایشی بود.

شرکت‌کنندگان

جامعه آماری این پژوهش شامل همه مریمان ورزشی شهر تهران و از رشته‌های ورزشی تیمی و انفرادی و در سطوح مختلف ورزشی بود. نمونه موردنیاز در مطالعات تحلیل عاملی به‌ازای هر سؤال پرسش‌نامه، ۵ تا ۱۰ آزمودنی پیشنهاد شده است (برون، ۲۰۰۶) و نیز تعداد گویه‌های (سؤال‌ها) پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش، ۳۶ مورد بود؛ بنابراین می‌بایست حداقل ۳۶۰ ورزشکار انتخاب می‌شد. به‌منظور افزایش قابلیت تعمیم نتایج و شانس برآزش مطلوب مدل، نمونه آماری پژوهش حاضر از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به تعداد ۳۷۰ در نظر گرفته شد.

ابزار و شیوه گردآوری داده‌ها

برای جمع‌آوری اطلاعات جمعیت‌شناختی از چک‌لیستی استفاده شد که دربرگیرنده سن، جنس، رشته ورزشی، سطح مربیگری و سابقه مربیگری بود. در این پژوهش از پرسش‌نامه آموزش مهارت‌های

برای پیشگیری از سوء تعبیرهایی که هنگام استفاده از پرسش‌نامه‌های روان‌شناختی روی می‌دهد، باید روایی و پایایی آن‌ها کاملاً روشن باشد؛ زیرا داشتن دانش کافی درباره مفاهیم آماری و درک مفهوم روایی و پایایی در تصمیم‌گیری درباره نتایج نهایی ضروری است (شمس^۱ و همکاران، ۲۰۱۷)؛ بنابراین پرداختن به اعتبار محتوا اولین گام در توسعه و اعتبارسنجی مقیاس است و شامل ارزیابی کیفیت مقیاس با آزمایش چگونگی نمایش سازه‌ها توسط آیت‌های مربوط می‌شود. برای آزمایش اعتبار محتوا، افراد آگاه که در پانل‌های خبره خدمت می‌کنند، بازخوردی ارائه می‌دهند که آیا سازه‌های مشخص‌شده در هر خرده‌مقیاس به‌طور منطقی توسط آیت‌ها نشان داده می‌شوند یا خیر (بواتنگ^۲ و همکاران، ۲۰۱۸).

با وجود این، بررسی روایی سازه پرسش‌نامه‌ها معمولاً نادیده گرفته شده است و پژوهشگران و مریمان بدون در نظر گرفتن این مهم و تنها با تعیین پایایی و روایی محتوایی یک پرسش‌نامه، اقدام به استفاده از آن می‌کنند (شمسادی و همکاران، ۲۰۲۰)؛ بنابراین برای استفاده‌شدنی بودن ابزار از یک طرف به دلیل ترجمه و برگردان واژه‌های اصلی به زبان دیگر، احتمال تغییر لفظ وجود دارد و از طرف دیگر ممکن است برخی از خرده‌مقیاس‌ها دارای اعتبار فرهنگی لازم در آن جامعه نباشند؛ بنابراین تأیید مجدد سازه‌های آن با روش روایی سازه تأییدی برای استفاده پرسش‌نامه مذکور در جامعه مریمان ایران، ضروری است. از طرف دیگر، تعیین پایایی یکی دیگر از ملزومات و پیش‌فرض‌های مهم روان‌سنجی است که به نوعی با تکرارپذیر بودن پاسخ‌ها در شرایط و زمان‌های مختلف ارتباط دارد، اما لازم است با تغییر جامعه، بار دیگر پایایی زمانی و ثبات درونی پرسش‌نامه‌ها آزمون شود (برون، ۲۰۰۶)؛ از این رو با تعیین شاخص‌های آماری مذکور، برخوردار از ابزارهای سنجش ویژگی‌های روان‌شناختی قابل‌استفاده برای مریمان داخل کشور، امکان‌پذیر خواهد بود. با توجه به بررسی پژوهش‌های داخلی، پژوهشی که به اعتباریابی ابزار مهارت زندگی در مریمان پرداخته باشد، یافت نشد؛ بنابراین ابزار معتبر برای ارزیابی پرسش‌نامه مهارت زندگی مریمان یکی از مشکلات محقق به‌منظور سنجش میزان مهارت‌های زندگی توسط مریمان است؛ بنابراین نبود ابزار مناسب منجر به نشناختن نقاط قوت و ضعف مریمان در مهارت زندگی خواهد شد.

3. Brown

1. Shams
2. Boateng

موندنظر، نسخه آماده‌شده در مطالعه‌ای مقدماتی در جامعه کوچکی (۱۰ نفر از مربیان) توزیع شد. در این مرحله، وضوح هر گویه و پاسخ‌ها ارزیابی شد و به توزیع و جمع‌آوری اقدام شد.

روش پردازش داده‌ها

پس از جمع‌آوری پرسش‌نامه، اطلاعات تحلیل شد. از آمار توصیفی برای محاسبه فراوانی‌ها، طبقه‌بندی داده‌ها و بیان شاخص‌های مرکزی و پراکندگی استفاده شد. در ادامه، برای پی‌بردن به مفروضات استفاده از تحلیل عاملی شامل تحلیل عامل تأییدی مرتبه اول و مرتبه دوم یا سلسله‌مراتبی برای برآزش مدل اندازه‌گیری پرسش‌نامه استفاده شد. همچنین برای روایی هم‌زمان پرسش‌نامه، از آلفای کرونباخ و آزمون-بازآزمون استفاده شد. به‌منظور انجام محاسبات در این پژوهش از نسخه ۲۵ نرم‌افزار اسپ‌اس‌اس^۲ و نرم‌افزار پی‌ال‌اس^۳ استفاده شد.

یافته‌ها

ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت‌کننده‌ها در این پژوهش ۳۷۰ نفر نمونه آماری انتخاب شد که از بین آزمودنی‌ها، ۱۳۶ آزمودنی (۳۶/۸) مرد و ۲۳۴ (۶۳/۲) نفر زن بودند. تحصیلات مربیان از کاردانی تا دکتری بود و میانگین سنی آن‌ها بین ۲۶ تا ۳۰ سال بود (جدول شماره یک). در جدول شماره دو، شاخص‌های توصیفی مؤلفه‌های مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش شاخص‌های گرایش مرکزی و مهم‌ترین آن یعنی میانگین، نشان دهنده این است که بیشترین مقدار میانگین به ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت و کمترین مقدار میانگین به مهارت‌های زندگی مربوط بود. در ارتباط با شاخص‌های پراکندگی، مهارت‌های زندگی و مهارت در مقایسه با دیگر متغیرها دارای دامنه تغییرات یا پراکندگی بیشتری بودند و بیشترین مقدار واریانس به بحث و تبادل نظر درباره انتقال مهارت‌های زندگی و کمترین مقدار واریانس به مهارت‌های زندگی مربوط بود.

زندگی توسط مربیان در ورزش کامیره^۱ و همکاران (۲۰۲۱) استفاده شد. این ابزار دارای ۳۶ سؤال و ۵ عامل ساختار زمینه ورزش (۱۶ سؤال)، تسهیل جو ورزشی مثبت (۱۴ سؤال)، مهارت‌های زندگی (۵ سؤال)، تمرین مهارت‌های زندگی (۴ سؤال)، انتقال مهارت‌های زندگی (۵ سؤال)، تمرین انتقال مهارت (۹ سؤال)، انتقال مهارت‌های زندگی (۹ سؤال) و تمرین انتقال مهارت‌های زندگی (۶ سؤال) است. پرسش‌نامه به‌صورت طیف پنج‌گزینه‌ای لیکرت از یک (خیلی کم) تا پنج (بسیار زیاد) نمره‌گذاری می‌شود؛ بنابراین دامنه نمرات بین صفر تا ۱۰۰ می‌تواند متغیر باشد. همچنین نتایج پژوهش‌ها نشان داد که اعتبار و قابلیت پرسش‌نامه ورزشی مهارت‌های زندگی در ورزش از ساختار عاملی و پایایی سازگاری درونی برخوردار است (کامیره و همکاران، ۲۰۲۱). معیارهای ورود افراد به مطالعه عبارت بود از: گرفتن فرم رضایت‌نامه توانایی ارتباط برقرار کردن به زبان فارسی، حداقل سن مربیان ۱۹ سال و حداکثر ۴۷ سال و مربیان دارای حداقل مدرک کاردانی و حداکثر دکتری. معیارهای خروج افراد از مطالعه نیز شامل تمایل نداشتن به همکاری در مطالعه و تکمیل نکردن کامل پرسش‌نامه بود. ابتدا پژوهش‌گران پرسش‌نامه را ترجمه کردند. سپس توسط سه متخصص زبان انگلیسی بدون دسترسی به اصل پرسش‌نامه، به زبان اصلی برگردانده شد. پس از ترجمه متن فارسی به انگلیسی، پرسش‌نامه انگلیسی با ترجمه برگردانده‌شده، بررسی شد. پس از انجام اصلاحات جزئی در متن پرسش‌نامه ترجمه‌شده به فارسی، به دلیل نبود همخوانی بین پرسش‌نامه برگردانده‌شده از فارسی به انگلیسی و اصل پرسش‌نامه، به‌منظور کسب روایی محتوایی و صوری، پرسش‌نامه (مهارت‌های زندگی در ورزش) با استفاده از نظرات گروهی از متخصصان (۱۰ نفر از اساتید هیئت‌علمی روان‌شناسی ورزشی و رفتار حرکتی) بررسی و اصلاح شد. براساس نظر خبرگان و با توجه به شرایط بومی و فرهنگی ایران، پرسش‌نامه با اندکی اصلاحات تأیید شد. بعد از محاسبه روایی و کسب نتیجه

3. Smart PLS

1. Camiré
2. SPSS

جدول ۱- فراوانی و درصد فراوانی مرتبط با جنسیت آزمودنی‌ها

Table 1- Frequency and frequency percentage related to the gender of the subjects

درصد تراکمی Cumulative percentage	درصد معتبر Valid percentage	درصد Percentage	فراوانی Frequency	جنسیت Gender
36.8	36.8	36.8	136	مرد Man
100	63/2	63/2	234	زن Female
-	100	100	370	کل Total
-	-	-	-	بدون جواب No answer
-	-	100	370	کل Total

جدول ۲- شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

Table 2- Descriptive indicators of research variables

تمرین انتقال مهارت Practice skills transfer	انتقال مهارت‌های زندگی Transfer of life skills	تمرین مهارت‌های زندگی Practice life skills	مهارت‌های زندگی Life Skills	ساختار زمینه ورزشی Sports field structure	شاخص‌ها Indicator
2.77	2.58	2.38	3.19	3.70	میانگین Average
0.84	0.85	0.84	0.35	0.77	انحراف معیار standard deviation
0.72	0.73	0.71	0.12	0.60	واریانس Variance

ضرایب اعتبار مناسبی برخوردار است و در نهایت خرده مقیاس ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت از ضریب اعتبار مطلوبی برخوردار است (جدول شماره دو).

پژوهش حاضر نشان داد که عامل مهارت‌های زندگی از کمترین میزان ضرایب اعتبار برخوردار است. همچنین تمرین مهارت‌های زندگی، عامل انتقال مهارت‌های زندگی و تمرین انتقال مهارت از

جدول ۲- نتایج ضریب آلفای کرونباخ در مورد پایایی درونی ابزار

Table 2- Results of Cronbach's alpha coefficient on the internal reliability of the instrument

آلفای کرونباخ Cronbach's alpha	متغیر/ابعاد Variable/Dimensions
0.92	ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت Structure and facilitate a positive sports atmosphere
0.84	مهارت‌های زندگی Life Skills
0.70	عامل تمرین مهارت‌های زندگی Life skills training agent
0.82	عامل انتقال مهارت‌های زندگی Life skills transfer agent
0.72	تمرین انتقال مهارت Practice skills transfer

استخراج‌شده را برای هریک از شاخص‌های ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت نشان می‌دهد. بنابر نتایج به‌دست‌آمده، مقدار بارهای عاملی متغیرهای آشکار از نقطه برش ۰/۵ بزرگ‌تر بود. همچنین ضریب آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و میانگین واریانس استخراج‌شده در تمامی موارد به‌ترتیب بیشتر از ۰/۷ و ۰/۵ بود که نشان از اطمینان به سازه مربوط دارد؛ بنابراین می‌توان گفت که سؤالات طراحی‌شده برای سازه متغیر ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت، در تمامی موارد مرتبط با آن سازه است.

در تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول، رابطه عامل یا عامل‌ها (متغیرهای پنهان) با گویه‌ها (متغیرهای مشاهده‌پذیر) سنجش می‌شود. در این روش هیچ‌گونه رابطه‌ای بین متغیرهای پنهان بررسی نمی‌شود. این نوع مدل اندازه‌گیری صرفاً برای اطمینان از آن است که متغیرهای پنهان درست اندازه‌گیری شده‌اند. در تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول می‌توان رابطه یک عامل با چند گویه یا چندعامل با چند گویه را بررسی کرد. نتایج جدول شماره سه، بارهای عاملی (لاندا)، مقدار استاندارد (تی)، ضریب آلفای کرونباخ (آلفا)، پایایی ترکیبی (سی) و میانگین واریانس

جدول ۳- نتایج حاصل از روایی سازه متغیرها

Table 3- Results of construct validity of variables

متغیر variable	معرف Introductory	بارهای عاملی λ	مقدار تی T	ضریب آلفای کرونباخ α	پایایی ترکیبی C	میانگین واریانس AVE
سؤال ۱ 1 Question		0.61	14.40	0.94	0.95	0.53
سؤال ۲ 2 Question	ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت	0.62	14.88			
سؤال ۳ 3 Question	Structure and facilitate a positive sports atmosphere	0.71	23.48			
سؤال ۴ 4 Question		0.69	22.52			
سؤال ۵ 5 Question		0.64	19.42			
سؤال ۶ 6 Question		0.75	26.65			

جدول ۳- نتایج حاصل از روایی سازه متغیرها

Table 3- Results of construct validity of variables

متغیر variable	معرف Introductory	بارهای عاملی λ	مقدار تی T	ضریب آلفای کرونباخ α	پایایی ترکیبی C	میانگین واریانس AVE
	6 Question سؤال ۷	0.80	38.85			
	7 Question سؤال ۸	0.79	38.93			
	8 Question سؤال ۹	0.72	26.21			
	9 Question سؤال ۱۰	0.69	22.54			
	10 Question سؤال ۱۱	0.80	37.07			
	11 Question سؤال ۱۲	0.80	41.61			
	12 Question سؤال ۱۳	0.75	27.76			
	13 Question سؤال ۱۴	0.79	38.97			
	14 Question سؤال ۱۵	0.75	32.19			
	15 Question سؤال ۱۶	0.78	32.96			
	16 Question سؤال ۱۷	0.64	17.74			
	17 Question سؤال ۱	0.79	33.73			
	1 Question سؤال ۲	0.82	37.88			
	2 Question سؤال ۳	0.85	47.89			
	3 Question سؤال ۴	0.85	52.00			
	4 Question سؤال ۵	0.71	20.55			
	5 Question سؤال ۱	0.79	28.74			
مهارت‌های زندگی Life Skills	1 Question سؤال ۲	0.85	47.89	0.91	0.91	0.65
تمرین مهارت‌های زندگی Life skills training	2 Question سؤال ۲	0.67	20.21	0.77	0.85	0.59

جدول ۳- نتایج حاصل از روایی سازه متغیرها

Table 3- Results of construct validity of variables

متغیر variable	معرف Introductory	بارهای عاملی λ	مقدار تی T	ضریب آلفای کرونباخ α	پایایی ترکیبی C	میانگین واریانس AVE
	سؤال ۳ 3 Question	0.76	27.87			
	سؤال ۴ 4 Question	0.84	46.74			
	سؤال ۱ 1 Question	0.81	42.90			
	سؤال ۲ 2 Question	0.80	35.08			
انتقال مهارت‌های زندگی Life skills transfer	سؤال ۳ 3 Question	0.68	18.32	0.81	0.87	0.57
	سؤال ۴ 4 Question	0.76	28.51			
	سؤال ۵ 5 Question	0.72	22.60			
	سؤال ۱ 1 Question	0.61	6.94			
	سؤال ۲ 2 Question	0.77	7.70			
تمرین انتقال مهارت Practice skills transfer	سؤال ۳ 3 Question	0.65	7.38	0.72	0.82	0.58
	سؤال ۴ 4 Question	0.76	7.65			
	سؤال ۵ 5 Question	0.64	7.21			

استخراج شده را برای هر یک از شاخص‌های مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش می‌دهد. بنابر نتایج، مقدار بارهای عاملی متغیرهای آشکار (۰/۵۳۷-۰/۹۷۱) از نقطه برش ۰/۵ بزرگ‌تر بود. همچنین ضریب آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و میانگین واریانس استخراج شده در تمامی موارد به ترتیب بیشتر از ۰/۷ و ۰/۵ بود که نشان از اطمینان به سازه مربوط دارد؛ بنابراین می‌توان گفت که سؤالات طراحی شده برای سازه متغیر مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش، در تمامی موارد مرتبط با آن سازه است.

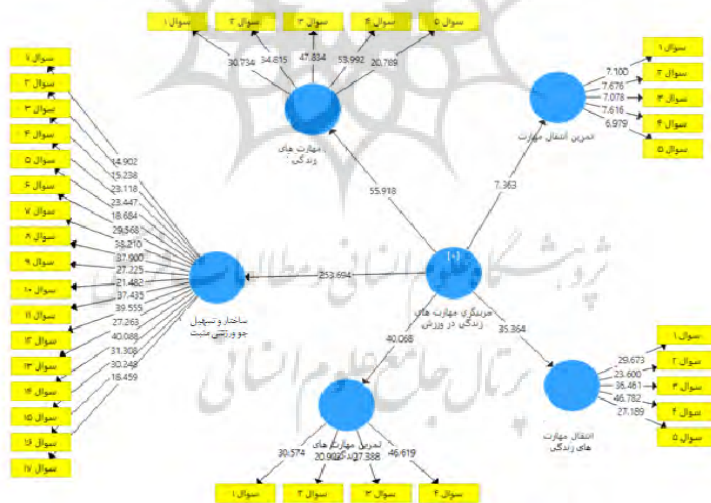
زمانی که یک سازه بزرگ، خود از چند متغیر پنهان تشکیل شده باشد، از تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم استفاده می‌شود. در تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم، علاوه بر بررسی رابطه متغیرهای مشاهده‌پذیر با متغیرهای پنهان، رابطه متغیرهای پنهان با سازه اصلی خود نیز بررسی می‌شود.

جدول شماره چهار، بارهای عاملی (لاندا)، مقدار استاندارد (تی)، ضریب آلفای کرونباخ (آلفا)، پایایی ترکیبی (سی) و میانگین واریانس

جدول ۴- نتایج حاصل از روایی سازه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش

Table 4- Results of the validity of the life skills coaching structure in sports

متغیر variable	معرف Introductory	بارهای عاملی λ	مقدار تی T	ضریب آلفای کرونباخ α	پایایی ترکیبی C	میانگین واریانس AVE
Coaching life skills in sports	ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت Structure and facilitate a positive sports atmosphere	0.97	253.69	0.94	0.95	0.53
	مهارت‌های زندگی Life skills	0.86	55.91	0.91	0.81	0.65
	تمرین انتقال مهارت Practice skills transfer	0.53	7.36	0.72	0.82	0.58
	تمرین مهارت‌های زندگی Practice life skills	0.83	40.06	0.77	0.85	0.59
	انتقال مهارت‌های زندگی Transfer of life skills	0.78	35.36	0.82	0.87	0.58

شکل ۱- مدل تحلیل عاملی تأییدی پرسش‌نامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش در حالت استاندارد (بالا) و معناداری (پایین)
Figure 1- Confirmatory factor analysis model of life skills coaching questionnaire in standard (top) and significance (bottom) mode

جدول ۵- شاخص‌های برازش تحلیل عاملی تأییدی

Table 5- Indicators of confirmatory factor analysis

شاخص‌های برازش	کای اسکویئر بر درجه آزادی	شاخص برازش مقایسه‌ها	شاخص توکر لویسی	شاخص نیکویی برازش	شاخص برازش مقتصد	ریشه میانگین مربعات خطای تقریب
Fit index	χ^2/DF	CFI	TLI	PGFI	PNFI	RMSEA
مقدار مشاهده شده	1.68	0.96	0.95	0.85	0.73	0.05
مقدار قابل قبول	کوچک‌تر از ۳	بزرگ‌تر از ۰/۹	بزرگ‌تر از ۰/۹	بزرگ‌تر از ۰/۸	بزرگ‌تر از ۰/۷	کمتر از ۰/۰۸
Acceptable amount	Less than 3	Greater than 0.9	Greater than 0.9	Greater than 0.8	Greater than 0.7	Less than 0.08
نتیجه	پذیرش	پذیرش	پذیرش	پذیرش	پذیرش	پذیرش
Result	Acceptance	Acceptance	Acceptance	Acceptance	Acceptance	Acceptance

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش بود. روش پژوهش، کاربردی-همبستگی (همبستگی از نوع تحلیل عاملی با

نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد، پرسش‌نامه پژوهش از روایی عاملی قابل قبول و مناسبی برخوردار است. در مجموع نتایج این پژوهش نشان داد، مربیان می‌توانند از پرسش‌نامه فارسی مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش، به‌عنوان ابزاری استاندارد استفاده کنند.

بررسی تحلیل عامل تأییدی مرتبه دوم پرسش‌نامه پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش نشان داد که مقدار بارهای عاملی مؤلفه ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت، مهارت‌های زندگی، تمرین مهارت‌های زندگی، تمرین انتقال مهارت، انتقال مهارت‌های زندگی از نقطه برش ۰/۵ بزرگ‌تر بود.

برای بررسی روایی هم‌زمان نسخه فارسی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش در اجرای دوباره آزمون، پرسش‌نامه بین ۳۷۰ نفر از مربیان ورزشی شهر تهران توزیع شد. بعد از بیست روز آزمون دوباره تکرار شد. نتایج نشان داد که میزان همبستگی ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت برابر با ۰/۹۸۶، مهارت‌های زندگی برابر با ۰/۸۰۴، تمرین مهارت‌های زندگی برابر با ۰/۷۵۱، انتقال مهارت‌های زندگی برابر با ۰/۸۶۳ و تمرین انتقال مهارت برابر با ۰/۹۰۹ بود و در سطح $\alpha = 0/50$ معنادار شد؛ بنابراین می‌توان گفت که ارتباط مثبت معناداری بین مؤلفه‌های پرسش‌نامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش با مؤلفه‌های خود پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش وجود دارد. ضریب همبستگی بین نتایج دو آزمون درخصوص مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش بیشتر از ۰/۷ بود که کاملاً مناسب است.

از آلفای کرونباخ برای پایایی پرسش‌نامه استفاده شد که نتایج نشان داد، آلفای کرونباخ پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش برابر با ۰/۷۱۶ است که بیشتر از ۰/۷ است و نشان از سازگاری درونی و همگونی پرسش‌نامه دارد.

برای پایایی نسخه فارسی مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش، از آلفای کرونباخ و روش آزمون-بازآزمون برای پایایی پرسش‌نامه استفاده شد. نتایج نشان داد که مقدار آلفای کرونباخ ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت برابر با ۰/۸۴۵، مهارت‌های زندگی برابر با ۰/۸۴۲، تمرین مهارت‌های زندگی برابر با ۰/۷۸۲، انتقال مهارت‌های زندگی برابر با ۰/۸۲۱ و تمرین انتقال مهارت برابر با ۰/۸۱۹ است. همین‌طور که نتایج آلفای کرونباخ نشان داد، مقدار آلفای کرونباخ بیشتر از ۰/۷ است که نشان از سازگاری درونی و همگونی مؤلفه‌های پرسش‌نامه پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش دارد. در ارتباط با پایایی نسخه فارسی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش به روش ثبات زمانی (بازآزمایی) باید گفت که در این پژوهش به‌منظور تعیین ثبات زمانی، پرسش‌نامه در بین مربیان ورزش شهر تهران در شرایط یکسان بیست روز پس از آزمون اولیه ارائه شد. همبستگی حاصل از دو بار اجرای آزمون محاسبه شد. نتایج

روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی) بود. جامعه آماری این پژوهش، مربیان ورزشی شهر تهران بودند و ۳۷۰ نفر به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. روش نمونه‌گیری، تصادفی ساده بود. نتایج آزمون توصیفی متغیر جنسیت نشان داد که از ۳۷۰ نفر نمونه آماری، ۱۳۶ آزمودنی (۳۶/۸) مرد و تعداد ۲۳۴ آزمودنی (۶۳/۲) زن بودند.

بررسی تحلیل عامل تأییدی مرتبه اول مؤلفه ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت نشان داد که مقدار بارهای عاملی سؤالات ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت از نقطه برازش ۰/۵ بزرگ‌تر بود. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۴۵، پایای ترکیبی برابر با ۰/۹۵۱ و میانگین واریانس استخراج‌شده برابر ۰/۵۳۵ در تمامی موارد به‌ترتیب بیشتر از مقدار مطلوب بود که نشان از اطمینان به سازه مربوط دارد. بررسی تحلیل عامل تأییدی مرتبه اول مؤلفه مهارت‌های زندگی نشان داد که مقدار بارهای عاملی سؤالات مهارت‌های زندگی از نقطه برش ۰/۵ بزرگ‌تر بود. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۱۴، پایای ترکیبی برابر با ۰/۹۱۶ و میانگین واریانس استخراج‌شده برابر با ۰/۶۵۶ در تمامی موارد به‌ترتیب بیشتر از مقدار مطلوب بود که نشان از اطمینان به سازه مربوط دارد.

بررسی تحلیل عامل تأییدی مرتبه اول مؤلفه تمرین مهارت‌های زندگی نشان داد که مقدار بارهای عاملی سؤالات مهارت‌های زندگی از نقطه برازش ۰/۵ بزرگ‌تر بود. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۷۷۳، پایای ترکیبی برابر با ۰/۸۵۵ و میانگین واریانس استخراج‌شده برابر ۰/۶۵۶ در تمامی موارد به‌ترتیب بیشتر از مقدار مطلوب بود که نشان از اطمینان به سازه مربوط دارد.

بررسی تحلیل عامل تأییدی مرتبه اول مؤلفه انتقال مهارت‌های زندگی نشان داد که مقدار بارهای عاملی سؤالات انتقال مهارت‌های زندگی از نقطه برش ۰/۵ بزرگ‌تر بود. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۱۹، پایای ترکیبی برابر با ۰/۸۷۳ و میانگین واریانس استخراج‌شده برابر ۰/۵۷۹ در تمامی موارد به‌ترتیب بیشتر از مقدار مطلوب بود که نشان از اطمینان به سازه مربوط دارد.

بررسی تحلیل عامل تأییدی مرتبه اول مؤلفه تمرین انتقال مهارت نشان داد که مقدار بارهای عاملی سؤالات تمرین انتقال مهارت از نقطه برش ۰/۵ بزرگ‌تر بود. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۷۲۹، پایای ترکیبی برابر با ۰/۸۲۲ و میانگین واریانس استخراج‌شده برابر ۰/۵۸۲ در تمامی موارد به‌ترتیب بیشتر از مقدار مطلوب بود که نشان از اطمینان به سازه مربوط دارد.

زمینه ورزشی با تئوری و مدل نظری‌ای که انتظار می‌رفت، انطباق دارد؛ بنابراین میزان روایی سازه ساختار زمینه ورزشی با پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش تأیید شد؛ بنابراین این آیتم قوانینی را برای ورزشکاران تنظیم می‌کند تا رفتار محترمانه از خود نشان دهند و بر این موضوع متمرکز است که چگونه مربیان می‌توانند تلاش‌های عمدی برای پرداختن شفاهی به مهارت‌های زندگی در مربیگری خود انجام دهند.

براساس یافته‌های تحقیق، عامل تمرین مهارت‌های زندگی به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش، از بار عاملی و مقدار تی مطلوبی برخوردار بود. نتایج با مطالعات ملک‌اخلاق و همکاران (۲۰۱۵)، کامیرا و همکاران (۲۰۲۱)، ماسمن و همکاران (۲۰۲۱)، ناسیمنتو و همکاران (۲۰۲۰)، کرونین و همکاران (۲۰۱۹)، لیم و همکاران (۲۰۱۹) و آلن (۲۰۱۷) همسوست و تحقیق ناهمسو یافت نشد. در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد، ساختار زمینه ورزشی با تئوری و مدل نظری‌ای که انتظار می‌رفت، انطباق دارد؛ بنابراین میزان روایی سازه ساختار زمینه ورزشی با پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش تأیید شد؛ بنابراین مهارت‌های زندگی، مهارت‌های عملی هستند که مربیان و ورزشکاران را قادر می‌سازد در ورزش و فراتر از آن پیشرفت کنند. همچنین زمینه‌های ورزشی را که در آن جوانان از نظر جسمی و روانی احساس امنیت می‌کنند، تأمین می‌کند. می‌توان گفت این موضوع متمرکز است که چگونه مربیان می‌توانند فرصت‌های مشخصی را برای به‌کارگیری مهارت‌های زندگی خود در ورزش به ورزشکاران ارائه دهند.

براساس یافته‌های تحقیق، عامل بحث و تبادل نظر درباره انتقال مهارت‌های زندگی، به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش، از بار عاملی و مقدار تی مطلوبی برخوردار بود. در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد، ساختار زمینه ورزشی با تئوری و مدل نظری‌ای که انتظار می‌رفت، انطباق دارد؛ بنابراین میزان روایی سازه ساختار زمینه ورزشی با پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش تأیید شد. این موضوع متمرکز است که چگونه مربیان می‌توانند تلاش‌های عمدی برای رسیدگی شفاهی به انتقال مهارت‌های زندگی در مربیگری خود انجام دهند.

نشان داد که پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش از مقدار بار عاملی و مقدار تی مطلوبی برخوردار بود. نتایج این پژوهش با پژوهش‌های ملک‌اخلاق و همکاران (۲۰۱۵)، کامیره^۱ و همکاران (۲۰۲۱)، ماسمن^۲ و همکاران (۲۰۲۱)، ناسیمنتو^۳ و همکاران (۲۰۲۰)، کرونین^۴ و همکاران (۲۰۲۱)، لیم^۵ و همکاران (۲۰۱۹) و کرونین و آلن^۶ (۲۰۱۷) همسوست و پژوهش ناهمسو یافت نشد.

در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد، با توجه به تأییدشدن پرسش‌نامه ورزش مهارت‌های زندگی به‌عنوان مقیاسی معتبر و پایا و دارای قدرت تشخیص، برای سنجش مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش در ایران می‌توان استفاده کرد؛ بنابراین می‌توان گفت زمینه‌های ورزشی که در آن جوانان از نظر جسمی و روانی احساس امنیت می‌کنند، با کسب مهارت‌های زندگی مرتبط است که با توجه به تأییدشدن پرسش‌نامه می‌توان به‌عنوان ابزاری برای ارزیابی مهارت‌های زندگی در ورزش توسط مربیان استفاده کرد.

براساس یافته‌های تحقیق، عامل ساختار زمینه ورزشی به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش، از بار عاملی و مقدار تی مطلوبی برخوردار است. نتایج با مطالعات ملک‌اخلاق و همکاران (۲۰۱۵)، کامیرا و همکاران (۲۰۲۱)، ماسمن و همکاران (۲۰۲۱)، ناسیمنتو و همکاران (۲۰۲۰)، کرونین و همکاران (۲۰۱۹)، لیم و همکاران (۲۰۱۹) و کرونین و آلن (۲۰۱۷) همسوست و تحقیق ناهمسو یافت نشد. در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد، ساختار زمینه ورزشی با تئوری و مدل نظری‌ای که انتظار می‌رفت، انطباق دارد؛ بنابراین میزان روایی سازه ساختار زمینه ورزشی با پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش تأیید شد؛ بنابراین این عامل تمرکز دارد که چگونه مربیان می‌توانند زمینه را برای مشارکت ورزشی و ایجاد روابط مثبت با ورزشکاران خود فراهم کنند.

براساس یافته‌های تحقیق، عامل تمرین مهارت‌های زندگی کاری به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش، از بار عاملی و مقدار تی مطلوبی برخوردار بود. نتایج با مطالعات ملک‌اخلاق و همکاران (۲۰۱۵)، کامیرا و همکاران (۲۰۲۱)، ماسمن و همکاران (۲۰۲۱)، ناسیمنتو و همکاران (۲۰۲۰)، کرونین و همکاران (۲۰۱۹)، لیم و همکاران (۲۰۱۹) و کرونین و آلن (۲۰۱۷) همسوست و تحقیق ناهمسو یافت نشد. در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد، ساختار

4. Cronin
5. Lim
6. Cronin

1. Camiré
2. Mossman
3. Nascimento

بر این موضوع متمرکز است که چگونه مربیان می‌توانند فرصت‌هایی را به ورزشکاران ارائه دهند تا مهارت‌های زندگی خود را فراتر از ورزش به کار گیرند. تأیید ارزیابی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش در جامعه آماری، نشان از اهمیت نقش مهارت‌های زندگی در ورزش از دیدگاه شرکت‌کنندگان دارد که می‌توان به عنوان یک مقیاس معتبر و استاندارد برای ارزیابی میزان مهارت‌های زندگی در ورزش استفاده کرد و از نتایج آن حداکثر استفاده بهره برد. مفاهیم اندازه‌گیری از منظر اندازه‌گیری، توسعه و اعتبارسنجی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش با ارائه مقیاسی به پژوهشگران که می‌توانند برای سنجش میزان آموزش مهارت‌های زندگی از طریق ورزش توسط مربیان استفاده کنند، به ادبیات کمک می‌کند؛ بنابراین پژوهشگران اکنون می‌توانند به مقیاس اختصاصی مربی دسترسی داشته باشند که می‌تواند در کنار مقیاس‌های توسعه مهارت‌های زندگی خاص ورزشکار (کروین همکاران، ۲۰۱۷) و انتقال مهارت‌های زندگی استفاده کنند. پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش به پژوهشگران مقیاسی منطبق با مفهوم‌سازی‌های فعلی درمورد نحوه آموزش مهارت‌های زندگی از طریق ورزش توسط مربیان ارائه می‌دهد (ویز و همکاران، ۲۰۱۴). پژوهشگران می‌توانند پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش را در مطالعات آینده برای تعیین میزان استفاده مربیان در زمینه‌های ورزشی جوانان از ترکیبی از رویکردهای مربیگری ضمنی و صریح برای آموزش مهارت‌های زندگی استفاده کنند؛ با درک این موضوع که مربیان قبلاً مشکلاتی را در استفاده مداوم از استراتژی‌های صریح مهارت‌های زندگی گزارش کرده‌اند (دین و همکاران، ۲۰۱۷). علاوه بر این، پژوهشگران به‌طور بالقوه می‌توانند از پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش برای بررسی ارتباط بین رویکردهای آموزش مهارت‌های زندگی توسط مربیان و نتایج مهارت‌های زندگی ورزشکاران استفاده کنند. چنین پژوهش‌هایی گامی رو به جلو در آزمون فرضیه چهارم در پژوهش هولت و همکاران (۲۰۱۷) خواهد بود. این مدل بیان می‌کند که ترکیبی از رویکردهای آموزش مهارت‌های زندگی ضمنی/صریح، نتایج توسعه‌ای مطلوب‌تری نسبت به رویکردهای ضمنی به تنهایی ایجاد می‌کند. نقطه قوت آموزش مهارت‌های زندگی توسط مربیان، در تمرکز آن بر فرایند آموزش مهارت‌های زندگی است؛ یعنی به‌ویژه برای استفاده در چندین مقطع زمانی در مطالعات طولی و/یا مداخله‌ای برای اندازه‌گیری چگونگی

براساس یافته‌های تحقیق، عامل تمرین انتقال مهارت‌های زندگی به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش، از بار عاملی و مقدار تی مطلوبی برخوردار بود. در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد که ساختار زمینه ورزشی با تئوری و مدل نظری‌ای که انتظار می‌رفت، انطباق دارد؛ بنابراین میزان روایی سازه ساختار زمینه ورزشی با پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی در ورزش تأیید شد. این موضوع متمرکز است که چگونه مربیان می‌توانند فرصت‌هایی را به ورزشکاران ارائه دهند تا مهارت‌های زندگی خود را فراتر از ورزش به کار گیرند. براساس یافته‌های پژوهش، عامل ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت، عامل مهارت‌های زندگی، عامل تمرین مهارت‌های زندگی، انتقال مهارت‌های زندگی و عامل تمرین انتقال مهارت‌های زندگی به‌عنوان مؤلفه‌های پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش، از بار عاملی و مقدار تی مطلوبی برخوردار بودند. نتایج تحقیق با مطالعات ملک‌اخلاق و همکاران (۲۰۱۵)، کامیره و همکاران (۲۰۲۱)، ماسمن و همکاران (۲۰۲۱)، ناسیمتو و همکاران (۲۰۲۰)، کرونین و همکاران (۲۰۲۱)، لیم و همکاران (۲۰۱۹) و کرونین و آلن (۲۰۱۷) همسوست و پژوهش ناهمسو یافت نشد.

در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد، همه این عامل‌ها همان‌طور که انتظار می‌رفت، با نتایج تحقیقات قبلی مطابقت داشت؛ بنابراین میزان روایی سازه ساختار عامل‌ها با پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش تأیید شد. عامل ساختار و تسهیل جو ورزشی مثبت بر این تمرکز دارد که چگونه مربیان می‌توانند زمینه را برای مشارکت ورزشی و ایجاد روابط مثبت با ورزشکاران خود فراهم کنند. عامل مهارت‌های زندگی قوانینی را برای ورزشکاران تنظیم می‌کند تا رفتار محترمانه از خود نشان دهند و بر این موضوع متمرکز است که چگونه مربیان می‌توانند تلاش‌های عمدی برای پرداختن شفاهی به مهارت‌های زندگی در مربیگری خود را انجام دهند. عامل تمرین مهارت‌های زندگی، مهارت‌های عملی هستند که مربیان و ورزشکاران را قادر می‌سازند در ورزش و فراتر از آن پیشرفت کنند. همچنین زمینه‌های ورزشی را که در آن جوانان از نظر جسمی و روانی احساس امنیت می‌کنند، تأمین می‌کنند. می‌توان گفت این موضوع متمرکز است که چگونه مربیان می‌توانند فرصت‌های مشخصی را برای به‌کارگیری مهارت‌های زندگی در ورزش به ورزشکاران ارائه دهند. در ارتباط با عامل انتقال مهارت‌های زندگی می‌توان گفت که چگونه مربیان می‌توانند تلاش‌های عمدی برای رسیدگی شفاهی به انتقال مهارت‌های زندگی انجام دهند. و درنهایت، عامل تمرین انتقال مهارت‌های

پژوهش حاضر مقیاسی را توسعه داد و در ابتدا اعتبارسنجی کرد که می‌تواند برای اندازه‌گیری میزان آموزش عمدی مربیان مهارت‌های زندگی از طریق ورزش استفاده شود. با توجه به تمرکز آن بر مربیان، پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش یک مقیاس مفید برای پژوهشگرانی است که سؤالات هدفمندی را در آموزش مهارت‌های زندگی از طریق ورزش بررسی می‌کنند.

تشکر و قدردانی

از مربیانی که در این پژوهش مشارکت کردند و با صبر و حوصله به پرسش‌نامه‌ها پاسخ دادند، سپاسگزاری شود.

تکامل مربیان در رفتارهای آموزشی مهارت‌های زندگی خود، برای سال‌ها قابل استفاده است.

اولین محدودیت پژوهش، نمونه‌های تأییدی است که مختص مربیان شهر تهران است. تحقیقات آینده باید ساختار عاملی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش را با سایر جمعیت‌ها که شامل مربیان ورزش جامعه و همچنین مربیان کشورهای دیگر می‌شوند، آزمایش کند. دوم محدودیت این است که ویژگی‌های روان‌سنجی پرسش‌نامه مهارت‌های زندگی مربیگری در ورزش با استفاده از داده‌های مقطعی ارزیابی شد؛ یعنی پایایی آزمون مجدد بررسی نشد؛ بنابراین نمی‌توان تعیین کرد که چگونه این روابط در طول زمان از روی اعتبار پیش‌بینی کننده، بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند.

منابع

1. Bean, C., Kramers, S., Camiré, M., Fraser-Thomas, J., & Forneris, T. (2018). Development of an observational measure assessing program quality processes in youth sport. *Cogent Social Sciences*, 4(1), 1–35.
2. Bean, C., Forneris, T., & Brunet, J. (2016). Investigating discrepancies in program quality related to youth volleyball athletes' needs support. *Psychology of Sport and Exercise*, 26, 154–163.
3. Bean, C., & Forneris, T. (2017). Is life skill development a by-product of sport participation? Perceptions of youth sport coaches. *Journal of Applied Sport Psychology*, 29(2), 234.
4. Boateng, G. O., Neilands, T. B., Frongillo, E. A., Melgar-Quinonez, H. R., & Young, S. L. (2018). 543 Best practices for developing and validating scales for health, social, and behavioral research: A primer. *Frontiers in Public Health*, 6, 1–18.
5. Bowers, E. P., Johnson, S. K., Buckingham, M. H., Gasca, S., Warren, D. J., Lerner, J. V., & Lerner, R. M. (2014). Important non-parental adults and positive youth development across mid- to late-adolescence: The moderating effect of parenting profiles. *Journal of Youth & Adolescence*, 43, 897–918.
6. Brown, T. A. (2006). *Confirmatory factor analysis for applied research*. London: Guilford Publications.
7. Camiré, M., Turgeon, S., Kramers, S., Rathwell, S., Bean, C., Sabourin, C., & Pierce, S. (2021). Development and initial validation of the Coaching Life Skills in Sport Questionnaire. *Psychology of Sport and Exercise*, 53, 101845.
8. Camiré, M. (2015). Being a teacher-coach in Ontario high schools: Challenges and recommendations. *PHenex Journal*, 7(1), 1–15.
9. Cronin, L., Allen, J., Ellison, P., Marchant, D., Levy, A., & Harwood, C. (2021). Development and initial validation of the life skills ability scale for higher education students. *Studies in Higher Education*, 46(6), 1011-1024.
10. Cronin, L. D., & Allen, J. (2017). Development and initial validation of the Life Skills Scale for Sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 28, 105–119.
11. Steven, J., Danish, T., & Ian, W. (2005) Sport-based life skills programming in the schools. *Journal of Applied School Psychology*, 21(2), 41-62.

12. Danish, S. J., Forneris, T., Hodge, K., & Heke, I. (2004). Enhancing youth development through sport. *World Leisure Journal*, 46(3), 38-49.
13. Gould, D., & Carson, S. (2008). Life skills development through sport: Current status and future directions. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 1(1), 58-78.
14. Gould, D., Dieffenbach, K., & Moffett, A. (2002). Psychological characteristics and their development in Olympic champions. *Journal of Applied Sport Psychology*, 14(3), 172-204.
15. Holt, N. L. (Ed.). (2016). *Positive youth development through sport* (2nd ed.). New York: Routledge.
16. Holt, N. L., Neely, K. C., Slater, L. G., Camiré, M., Côté, J., Fraser-Thomas, J., ..., & Tamminen, K. A. A (2017). Grounded theory of positive youth development through sport based on results from a qualitative meta-study. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 10(1), 1-49.
17. Kolaric, B. (2004). *An examination of coaches and their effort to maximize team: Cohesion and team satisfaction*. Saint Anselm Psychology Department Senior Theses.
18. Lim, T. H., Kwon, O. J., Yang, Y. K., Yun, M. S., & Bae, J. S. (2019). Validation of the Korean Life Skills Scale for Sport (KLSSS). *Korean Journal of Sport Science*, 30(1), 20-33.
19. Malek Akhlagh E., Dorostkar Ahmadi N., Mehdizade M., Akhavan Tavakoli N. (2015). Determining critical criteria of coach selection by Fuzzy Delphi method and choosing the best coach using developed TOPSIS technique (Case study: Guilan's Damash Sports Club). *Sport Management & Development*, 3(2), 105-128.
20. Monazami, A. H., Soukhte Zari, S., Hadadi, F., Rostami Nejad, M., Goudarzi, M., Ashrafi Hafez, A. (2013). The codification of criteria for selecting national Volleyball coaches. *Applied Research in Sport Management*, 2(2), 109-118. (In Persian).
21. Mossman, G. J., Robertson, C., Williamson, B., & Cronin, L. (2021). Development and initial validation of the Life Skills Scale for Sport-Transfer Scale (LSSS-TS). *Psychology of Sport and Exercise*, 54, 1-75.
22. Nascimento-Junior, J. R. A. D., Fortes, L. D. S., Freire, G. L. M., Oliveira, D. V. D., Fiorese, L., & Cronin, L. D. (2020). Cross-cultural adaptation and psychometric properties of the Portuguese version of the life skills scale for sport. *Measurement in Physical Education and Exercise Science*, 24(1), 11-24.
23. Pierce, S., Gould, D. R., & Camiré, M. (2017). Definition and model of life skills transfer. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 10(1), 186-211.
24. Shams, A., & Shamsipour Dehkordi, P. (2017). Psychometric Properties of Sport Imagery Questionnaire among Iranian National Team's Athletes. *Motor Behavior*, 9(28), 17-36. (In Persian).
25. Shamshadi, H., Shams, A., Sahaf, R., Shamsipour Dehkordi, P., Zareian, H., & Moslem, A. R. (2020). Psychometric properties of Persian Version of the Multidimensional Body-Self Relations Questionnaire (MBSRQ) Among Iranian Elderly. *Salmand: Iranian Journal of Ageing*, 15(3), 298-311. (In Persian).
26. Turnnidge, J., Côté, J., & Hancock, D. J. (2014). Positive youth development from sport to life: Explicit or implicit transfer? *Quest*, 66(2), 203-217.
27. Van Boekel, M., Bulut, O., Stanke, L., Palma Zamora, J. R., Jang, Y., Kang, Y., & Nickodem, K. (2016). Effects of participation in school sports on academic and social functioning. *Journal of Applied Development Psychology*, 46, 31-40.
28. Weiss, M. R., Bolter, N. D., & Kipp, L. E. (2014). Assessing impact of physical activity-based youth development programs: Validation of the Life Skills Transfer Survey (LSTS). *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 85(3), 263-278.

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).